

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211010529
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2211010529.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci proti obžalovaným J. I. a M. I., pre pokračujúci zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 04.03.2015 sp. zn. 1T/179/2011 na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.10.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaných J. I., nar. XX.XX.XXXX, a M. I., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal oboch obžalovaných za vinných z pokračujúceho zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že 1/ dňa 16. marca 2011 v čase okolo 12.30 hod. v B. S. v časti E. K. pred obytným blokom č. XXXX/XX, začali vypiskovať, na čo poškodený O. F. vyšiel na balkón bytu na prízemí obytného domu, následne mu obvinený M. I. uviedol, že mu dlží 80 Eur za sexuálny styk s jeho priateľkou, ktorú mu priviedli, na čo poškodený O. F. uviedol, že žiadne peniaze mu nedá, nakoľko k sexuálnemu styku s jeho priateľkou nedošlo, na čo obvinený J. I. uviedol, že požadovanú finančnú hotovosť dlží jemu a keď peniaze do 18.00 hod. nebudú, tak bude zle, že ho dá vyhodiť z podnájmu a vyvráti mu črevá, že nevie s kým si začal, ale dozvie sa to, následne sa dali na odchod, pričom mu ešte uviedli, že sa ešte vrátia, 2/ dňa 17. marca 2011 v čase o 18.30 hod. v meste Dunajská Streda, na ulici pri pohostinstve zv. Švejka, obvinený M. I. zakričal na poškodeného O. F., ktorý nereagoval a kráčal ďalej, následne ho na Galantskej ceste, pri kruhovom objazde, pri Tatrabanke dobehol a spýtal sa ho, že čo je s tými 80-imi Eurami, následne na miesto prišiel na bicykli i obvinený J. I. a poškodenému povedal, že má pol hodiny na to, aby mu priniesol peniaze, ak nie tak zomrie, vtedy si poškodený všimol, že obvinený J. I. má v ruke zavretý rozkladací nôž čiernej farby dlhý cca 12 cm, s ktorým sa začal hrať tak, že ho otváral a zatváral, poškodený im následne povedal, že peniaze vypýta od matky a o pol hodinu sa stretnú pri Tatrabanke v Dunajskej Strede, následne sa rozišli, po čom poškodený uvedenú skutočnosť zo strachu o život a zdravie oznámil polícii.

Za túto trestnú činnosť uložil obom obžalovaným podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnné nepodmienečné tresty odňatia slobody v trvaní 6 rokov .

Súčasne zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/77/2011 zo dňa 04.07.2011 ohľadom obžalovaného M. I. a a tiež výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/19/2013 zo dňa 06.03.2013 ohľadom obžalovaného J. I..

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil obžalovaného M. I. na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a obžalovaného J. I. podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia

Podľa § 73 odsek 4 Trestného zákona uložil obžalovanému M. I. aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 60 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona uložil obžalovanému J. I. aj trest prepadnutia vecí a to 1 ks noža v prospech štátu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejмый rozsah dokazovania vykonaného súdom I. stupňa, obsah jednotlivých dôkazov, ako aj to, akým spôsobom súd I. stupňa vykonané dôkazy vyhodnotil a akými úvahami sa spravoval pri rozhodovaní o vine a treste obžalovaných.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja obžalovaní, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnili a domáhali sa jeho zrušenia a oslobodenia spod obžaloby v zmysle § 285 Trestného poriadku. Ohľadne skutku v bode 1/ namietali, že svedok D. D., ktorý bol v byte poškodeného v čase keď ho navštívili obžalovaní, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že počul len hádku medzi svedkom a obžalovaným, následne mu poškodený uviedol, že sa s obžalovanými pohádal avšak len veľmi povrchno pripomínal nejaké peniaze, ale o tom, že by sa mu obžalovaní vyhrážali nehovoril nič. Z výpovede tohto svedka vyplýva aj to, že poškodený nevypovedá pravdu, nakoľko poškodený od začiatku uvádza, že pri hádkach bol aj A. N., čo svedok vylúčil. Poukázal na rozpory vo výpovediach poškodeného, ktorý na jednej strane uvádzal, že A. N. bol v kritickom čase u neho a počul, ako sa mu obžalovaní vyhrážali, neskôr vypovedal, že v čase skutku už v byte poškodeného nebol. Poukázali aj na rozpory vo výpovediach poškodeného, ktorý v prípravnom konaní uvádzal, že skutok sa stal okolo 12.30 hod., čo sa prebralo aj do obžaloby, avšak na hlavných pojednávaniach už tvrdil, že skutok sa stal okolo 20.00 hod., nakoľko už bola tma. Ďalší svedkovia tiež vypovedali v prospech obžalovaných. Ohľadom skutku v bode 2/ obžaloby neexistuje žiadny dôkaz proti obžalovaným. Výpoveď poškodeného nebola potvrdená žiadnymi dôkazmi. V rukách J. I. nikto žiadny nôž nevidel. Výpovede poškodeného sú rozporné aj ohľadne tohto skutku najmä v časovom údaji, kedy sa tento skutok mal stať.

Rozpory vo výpovediach obžalovaných vznikli jedine z dôvodu, že poškodený bol naozaj dlhý obžalovanému M. I. sumu 80 Eur ale z dôvodu, že mu M. I. predal drogy, ktorú skutočnosť obžalovaní neuvádzali, lebo mali strach z následného trestnoprávneho postihu.

Napriek tomu, že dôkazná situácia svedčí v prospech obžalovaných namietali aj pochybenia súdu I. stupňa pri ukladaní trestov, nakoľko vôbec nebral do úvahy časový odstup od času, kedy mali byť skutky spáchané. Po zohľadnení tohto časového odstupu prichádza do úvahy uloženie trestov pod dolnou hranicou zvýšenej trestnej sadzby najmä s prihliadnutím na to, že obžalovaní sa od údajného skutku nedopustili ďalšej trestnej činnosti.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného Gabriela I., pretože na takýto postup boli splnené podmienky v zmysle § 293 odsek 5 Trestného poriadku, obžalovaný J. I. aj obhajca zotrvali na písomných dôvodoch odvolania.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť s tým, že rozhodnutie súdu I. stupňa o vine obžalovaných je správne a v súlade so zákonom, tresty uložené sú na dolnej hranici trestnej sadzby.

Krajský súd na základe riadne a včas podaných odvolaní podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu odvolací súd sa predmetnou trestnou vecou už v minulosti zaoberal, keď svojim uznesením zo dňa 16.05.2013 sp. zn. 6To/32/2013 zrušil pôvodne oslobodzujúci rozsudok súdu I. stupňa a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z tohto rozhodnutia krajského súdu vyplývala súdu I. stupňa povinnosť zaoberať sa rozpornými výpovedami obžalovaných, menením ich obrany, s poukazom na viacero verzí obhajoby a na to, že poškodený od začiatku prípravného konania vypovedal v podstate zhodne, tiež uložil ako svedkov vypočuť K. D. k priebehu výsluchov obžalovaných v prípravnom konaní ako aj k priebehu výsluchu D. D. ako aj vypočuť svedkyňu X. A., ktorá potvrdzovala výpoveď poškodeného v prípravnom konaní.

Výsluch svedkyne X. A. realizoval súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 29.01.2014. Táto výpoveď svedkyne korešponduje výpovedi poškodeného najmä v tom smere, kto sa v kritickom čase nachádzal v jeho byte, a za akým účelom tam mali obžalovaní svedkyňu doviest. Z výpovede uvedenej svedkyne vyplýva, že po celú dobu, pokiaľ bola v byte poškodeného, tam obaja obžalovaní prítomní neboli resp. neboli s nimi prítomní v jednej miestnosti, nevie o tom, že by požadovali od poškodeného akékoľvek peniaze.

Skúmaním obsahu spisového materiálu dospel krajský súd k záveru, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie aj to, že si vykonané dôkazy správne vyhodnotil.

Aj odvolací súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa obžalovaní dopustili konania tak ako im je kladené za vinu v bodoch 1/, 2/ výrokovej časti rozsudku. Skutkové zistenia súdu I. stupňa sú v súlade so zisteným skutkovým stavom.

Obranu obžalovaných vyhodnotil aj krajský súd ako účelovú, pretože tak z rozporných výpovedí obžalovaných ako aj z výpovedí svedkov vyplýva, že v oboch prípadoch sa násilím resp. hrozbou násilia snažili obžalovaní získať od poškodeného sumu 80 Eur. Z hľadiska právneho posúdenia ich konania nie je rozhodujúce, či sa jednalo o ich „pohľadávku“ voči poškodenému za zabezpečenie svedkyne A. na neuskutočnený sexuálny styk, resp. o snahu na vymoženie sumy za údajný predaj drogy poškodenému. Pri hodnotení obrany obžalovaných nemožno prehliadnuť ich snahu vyvinieť sa jeden na úkor druhého, ani to, že ich výpovede sú v rozpore s ostatnými zabezpečenými dôkazmi, o zákonnosti ktorých nemal krajský súd pochybnosti. Vykonané dôkazy vo svojom súhrne predstavujú ucelenú reťaz tak v priamych ako aj nepriamych dôkazov, na základe čoho bolo možno urobiť záver o vine obžalovaných.

Pri preskúmvaní výrokov o treste krajský súd, zhodne ako súd I. stupňa zistil u oboch obžalovaných existenciu príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona. Aplikácia tejto príťažujúcej okolnosti je u oboch obžalovaných odôvodnená ich trestnou minulosťou. Ani krajský súd nezistil u obžalovaných žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Pri prevahe príťažujúcich okolností následne okresný súd správne ukladal obom obžalovaným tresty v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona v rámci upravenej základnej trestnej sadzby (dolná hranica zvýšená o jednu tretinu). Napokon súd I. stupňa správne postupoval, keď obom obžalovaným ukladal súhrnné tresty v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona, pretože bolo preukázané, že skutku sa dopustili pred vyhlásením odsudzujúcich rozsudkov, a to obžalovaný M. I. pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/77/2011, zo dňa 04.07.2011 a obžalovaný J. I. pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/19/2013 zo dňa 06.03.2013.

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/19/2013 zo dňa 06.03.2013 bol J. I. odsúdený pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.03.2013.

Obžalovaný M. I. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/77/2011 zo dňa 04.07.2011 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd nepochybil ani pri výmere uložených trestov. Povinnosťou súdu I. stupňa bolo ukladať obžalovaným súhrnné tresty v rámci zo zákona upravenej trestnej sadzby v rozpätí od 6 do 10 rokov. Pokiaľ uložil tresty odňatia slobody vo výmere 6 rokov, tieto považoval krajský súd za primerané jednak závažnosti trestnej činnosti, ktorá je obžalovaným kladená za vinu, jednak stupňa ich narušenia keď mal za to, že takéto tresty nemožno považovať za neprimerané, jedná sa o tresty uložené na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, ktoré zodpovedajú všetkým zákonným kritériám vyplývajúcim z ustanovenia § 34 Trestného zákona.

V prejednávanej veci neprichádzalo do úvahy ani mimoriadne zníženie trestu postupom podľa § 39 Trestného zákona s poukazom na dĺžku trestného konania, pretože táto dĺžka bola ovplyvnená predovšetkým okolnosťami na strane obžalovaných, ktorí účelovo marili jednotlivé nariadené úkony a z tohto dôvodu aj odvolacie konanie prebiehalo od 26.05.2015.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.